

ادامه از صفحه اول

موزه‌ها؛ گذشته برای حفظ آینده

موزه‌ها با اذعان و پرداختن به مناقشه‌ها و چالش‌های زمان حال، به امانت از جانب جامعه، صنوعات و نمونه‌هایی را نگهداری می‌کنند. خاطرات گوناگونی را برای نسل‌های آینده پاسداری می‌کنند و تضمین‌کننده حقوق برابر و دسترسی برابر به میراث برای همه مردم هستند. موزه‌ها برای کسب سود نیستند. موزه‌ها نهادهای مشارکتی و شفاف هستند و در مشارکت فعالانه با جوامع گوناگون برای آنها کار می‌کنند تا شناخت‌های موجود از جهان را با هدف کمک به کرامت انسانی، عدالت اجتماعی، برابری زمین‌ها و سلامت زمین حفظ، نگهداری و تفسیر کنند، به نمایش بگذارند و تقویت کنند. با دقت در تعریف جدید موزه، جدای از اینکه این تعریف متن طولانی را شامل می‌شود (شاید بهتر باشد به متن کوتاه‌تری رجوع شود) اما دل‌نگرانی، اضطراب و توجه موزه را به مفاهیم جدید اجتماعی و فرهنگی بیان کرده. در نهایت با توجه به نوع جدیدی از موزه‌ها که نمونه شاخص آن در چهار سال گذشته موزه اورهان یاموک در استانبول بود و نشان‌دهنده آن بود که موزه حتی به یک فضای مصنوع گذشته نبرداخته؛ بلکه به تفکر و اندیشه انسان امروزی اهمیت می‌دهد، می‌توانیم به یک استنباط کلی دست پیدا کنیم که موزه‌ها فضاهایی برای حفاظت از تفکر و اندیشه انسانی هستند. این اندیشه در قالب مصنوعات مادی یا میراث غیرملسوس می‌تواند طرح شود و به‌این‌ترتیب تعریف موزه اگر بر این‌ مینا صورت گیرد، فضاهایی که در آن زندگی می‌کنیم، با تغییر نگاه می‌تواند به‌عنوان موزه و الگویی برای آینده بهتر جامعه بشری و مردمی که زندگی می‌کنند، در نظر گرفته شود.

به جز ۶۰۰ موزه‌ای که در خصوصی و دولتی و عمومی شاهد هستیم، یک ثانوایی سنگی که براساس ششده گذشته خود فعالیت می‌کند و تغییر و تبدیل فناوری تاریخی را در شکل جدید خودش معاصرسازی کرده و برای مخاطب آن کار را ادامه داده، می‌تواند موزه تلقی شود. هر فضای که بخشی از هویت تاریخی ما را حفظ کرده و آن را به امروز آورده، موزه است. وقتی نگاه موزه‌ای داشته باشیم، به علت مثالی که درباره جام حسنلو زدم، جا دارد براساس تفکر و دیدگاه موزه‌ای در مدیریت آب و تعامل با محیط زیست، فرهنگ ایرانی نوعی هم‌راهی و تعامل داشته، نه به شکل تسلط و بهره‌برداری محضی از آنچه در اروپا بوده است. در چنین شکلی وقتی به فناوری‌های قدیم مثل قنات و آب‌انبار نگاه می‌کنیم متوجه می‌شویم باید از سود آب زندگی کرد؛ نه سرمایه آب که متعلق به نسل‌های بعدی است. در حال حاضر با حفر چاه‌های عمیق به داشته‌های آیندگان تعدی می‌کنیم و این نگاه و این رفتار یک نوع موزه در مفهوم میراث غیرملسوس در نگاه و فناوری و گذشته بوده که در قالب استپوره‌ها، باورها و اعتقاده‌ها که امروز آنها را به کناری نهادیم و با رفتار خود برای این سرزمین بحران فراهم کرده‌ایم. درواقع توجه به موزه به این معنا نیست که فقط گذشته اهمیت داشته باشد یا در گذشته زندگی کنیم، درواقع موزه‌ها «گذشته» را برای «آینده» حفظ می‌کنند.

درباره تراکم‌فروشی

زیرا با تصرف فضا، امکان دستیابی به بخشی از ارزش اضافی، صورت حقوقی می‌یابد. این حق که موجودیتی تاریخی دار، خصلتی انتزاعی یافته و این‌گونه به نظر می‌رسد که سابق‌الوجود پیشینی است.
پیشینی است.
فروش تراکم بر بالای یک قطعه زمین، به معنای میسرشدن دسترسی به آن مکان است؛ به‌گونه‌ای‌که برای آن مکان، همه عوامل دست‌رس‌پذیری مانند راه، تأسیسات زیربنایی، خدمات، فضای سبز، کار و زندگی فراهم است. به عبارت دیگر، با افزایش فشار جمعیتی، اقتصادی، اجتماعی، تأسیساتی و حمل‌ونقل، هیچ‌گونه تأثیر نامساعدی بر زندگی ساکنان پیرامونی و شهروندان آن شهر وارد نخواهد آمد. آنچه زمین تا ثریا از آن نام می‌برد، حق سلبی است، حق پیشگیری از مزاحمت است و نه حق اجباری یا حق بهره‌برداری از آن. زیرا حق بهره‌برداری، نه در خود قطعه؛ بلکه در بیرون قطعه باید فراهم شود.

آنچه این روزها از مفهوم تراکم برداشت می‌شود، چه در میان افکار عمومی و صاحبان املاک و چه در میان مسئولان، نگرشی مبتنی بر پیشینی بودن و سابق‌الوجودبودن تراکم است.
با تراکم همان‌گونه برخورد می‌کنند که با هر کلاهی دیگر. ازاین‌رو است که پیش از فراهم‌کردن فضا، آن را می‌فروشند و پس از آنکه شهرها به معضلاتی مانند فشار بر شبکه معابر، شبکه‌های تأسیساتی، محیط کار و فراغت و محیط زیست دچار شد، آن‌گاه به فکر جبران آن می‌افتند و می‌کوشند با پیل و تونل و جنگل و دریاچه، به جبران مافات بپردازند. این نگرش بر فضا و روش پیش‌فروش آن، هسته اصلی همه مشکلات شهری در ایران به شمار می‌رود.

شکوفه حبیب‌زاده، آثار تحریم بر اقتصاد ایران و کاهش درآمدهای نفتی، دولت را واداشته تا نوع دیگری به تأمین بودجه نگاه کند. براساس این هم رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور خبر داده برنامه‌ریزی جدیدی برای بودجه در نظر گرفته شده است. نکات کلیدی کلام محمدباقر نوبخت که در حاشیه همایش مدیریت سبز مطرح شده بود، به موارد مهمی اشاره دارد. او گفته در راستای اصلاح بودجه، در بودجه سال ۹۹، ساختار لایحه در چهار محور تهیه شده است. محور اول منابع و درآمدهای پایدار، محور بعدی هزینه‌های کارا، محور سوم ثبات‌سازی اقتصادی و محور چهارم نهادسازی بودجه خواهد بود که طبق آن مراحل بودجه تغییر خواهد کرد. نوبخت توضیح داده: «منابع بودجه سال آینده متفاوت از سنوات گذشته خواهد بود و عمدتاً معطوف به سه محور است. نفت را از منابع جاری بودجه حذف کردیم و سال آینده ریالی صرفاً از این درآمدها برای طرح‌های عمرانی و تمکل دارایی‌های سرمایه‌ای استفاده می‌شود.» او البته درباره جایگزین‌های حذف درآمد نفت از بودجه جاری عنوان کرده: «سه منبع جدید خواهد بود؛ بخشی از یارانه‌های پنهان و آشکار در حدود هزارو ۳۰۰ هزار میلیارد تومان؛ ۲. منابع مالیاتی در دو بخش بنگاه و خانوار؛ ۳. درآمدسازی ناشی از مولدسازی دارایی‌های دولت که براساس گزارش‌ها، هفت میلیون میلیارد تومان است.» نوبخت همچنین گفته: «بودجه سال ۱۰۰۰ را به دو دسته دستگاه‌های سیاست‌گذار و دستگاه‌های مجری تقسیم می‌کنیم. برای مثال برنامه درمانی را وزارت بهداشت، نفت، آموزش و پرورش، قوه قضائیه و همه دستگاه‌ها به‌نوعی دارند؛ اما سیاست‌گذار آن را تعیین می‌کنیم و با دستگاه سیاست‌گذار، سازمان برنامه و دستگاه مجری موافقت‌نامه‌ها مبادله خواهد شد و به‌عنوان سند اجرائی در دولت تصویب و به مجلس ارائه می‌شود.» معاون رئیس جمهور ادامه داد: «از نظر ما با این شیوه برنامه‌ریزی، نگاه مجلس معطوف به بودجه و دستگاه‌های سیاست‌گذار می‌شود. در طرح اصلاح ساختار به نظر ما نیاز نیست که مجلس به بخش اجرائی با توجه به کمبود وقت ورود کند. البته مجلس این اختیار را دارد. ما نگاه خود را اعلام می‌کنیم.» رئیس سازمان برنامه و بودجه همچنین خبر داده: «بودجه سال آینده دوسالانه خواهد بود و برای سال ۱۴۰۰ را هم براساس مدل غلطان ارسال می‌کنیم که با توجه به رخدادهای سال آینده امکان اصلاح آن وجود دارد. همچنین بخشی از طرح‌های عمرانی به استان‌ها واگذار می‌شود و به تبع آن اختیارات بیشتری به‌عنوان یک دستگاه سیاست‌گذار خواهند داشت.» نکات اشاره‌شده این مقام دولتی را با یک کارشناس مطرح کردیم. او به بخش درخورتوجهی از سخنان نوبخت ایراد وارد می‌داند و معتقد است جدایی بودجه جاری از درآمدهای نفتی و جایگزینی آن با یارانه‌های پنهان و آشکار، نوعی مغالطه‌کاری است. محمدتقی فیاضی، کارشناس اقتصادی همچنین معتقد است تمرکز دولت بر دیگر بخش‌ها نیز هر چند تا حدودی درست است؛ اما در عمل زمان بر است. در واقع منابعی که دولت به جای درآمدهای نفتی پیش‌بینی کرده، باز هم مبتنی بر

اقتصاد

جزئیات شیوه جدید تدوین سند مالی سال ۹۹ بررسی شد

حذف صوری نفت از بودجه؟

درآمدهای نفتی است. این گفت‌وگو درباره بخش‌های مهم سخنان نوبخت در موضوع شیوه‌های جدید در بودجه آینده، انجام شده است.

رئیس سازمان برنامه و بودجه از حذف نفت در بودجه جاری سال ۹۹ خبر داده و گفته از نفت صرفاً

دو بودجه عمرانی و تمکل دارایی سرمایه‌ای بهره خواهند گرفت. فکر می‌کنید این هدف‌گذاری تا چه اندازه شدنی است؟

حذف درآمدهای نفتی از بودجه جاری و صرف آن برای بودجه عمرانی، سابقه تاریخی دارد. در بین سال‌های ۱۳۰۶ تا ۱۳۱۸ در دوران پهلوی اول، نفت از بودجه خارج می‌شود و با کشایش حساب ذخیره ارزی، درآمدهای نفتی را برای پروژه‌های عمرانی می‌گیند؛ اما در سال ۱۳۲۰، ماده واحدهای تصویب می‌شود که طبق آن، مجدداً درآمدهای نفتی به حساب درآمدهای عمومی به منظور جبران کسری بودجه واریز می‌شود. از آن‌پس تا امروز، درآمدهای نفتی با دیگر درآمدها در بودجه جمع‌شده است؛ اما از آنجاکه در آن زمان، حجم نفت اکتشافی آن‌قدر درخورتوجه نبود و پیرو آن، درآمدهای نفتی نیز زیاد نبود، وابستگی بودجه به نفت نیز چندان درخورتوجه نبود. از سویی مصارف دولت نیز محدود بود؛ اما امروز با شرایط کنونی و ساختار کشور، حذف درآمدهای نفتی از بودجه جاری، تقریباً در حد نشدن است. در نظر داشته باشید که در این سال‌ها به واسطه تحریم‌ها، درآمدهای نفتی دولت کاهش یافته است و به تبع آن، سهم دولت از نفت نیز کاهش یافته است. در باقی مقاطع، سهم درآمدهای نفتی از بودجه بسیار بالا بوده است. حتی در مقاطعی (پیش از انقلاب) سهم نفت در بودجه به بیش از ۷۰ درصد نیز رسیده است. در سال‌های اخیر نیز، شاهد هستیم دولت علاوه بر درآمدهای نفتی، برای کسری بودجه به فروش اوراق مشارکت یا اسناد خزانه نیز روی آورده است. وقتی به طور تاریخی، بودجه به نفت، اوراق بدهی و اوراق قرضه وابسته می‌شود، با وجود آنکه درآمدهای نفتی کاهش یافته است، کندن نفت از بودجه حرف دقیقی نیست.

بنابراین به صرف درآمدهای نفتی به بودجه

دولت فقط روی ایسن بخش تمرکز ندارد، بلکه بر اساس سخنان رئیس سازمان برنامه‌بودجه، بودجه جاری قرار است از سه بخش یارانه‌های پنهان هزارو ۳۰۰ میلیاردی، منابع مالیاتی (بنگاه و خانوار) و مولدسازی دارایی‌های دولت که در حدود هفت میلیون میلیارد تخمین زده می‌شود، تأمین شود. بنابراین دو بخش دیگر نیز برای این منظور در نظر گرفته شده است.

ایده خوبی است که دولت دارایی‌های خود را مولد کند؛ اما اجرائی شدن آن زمان می‌برد و شیوه اجرائی کردن آن نیز مشخص نیست. بنابراین اینکه دولت بتواند از دارایی‌های خود منتفع شود، جای سؤال و ابهام دارد. درحال‌حاضر دولت شرکت‌های زیادی دارد که با مالیات یا سود سهام می‌پردازند که بخشی از این شرکت‌ها نیز برای واگذاری در نظر گرفته شده‌اند. آن مالیات و سود سهام هم کفاف هزینه‌های دولت را نمی‌دهد. دارایی‌های دولت را در دو بخش می‌توان در نظر گرفت؛ اینکه این دارایی‌ها تبدیل به پشتوانه شود و به‌واسطه این پشتوانه اوراق مالی مثل اوراق صکوک اجاره منتشر کند یا آنکه شرکت‌های دولتی را در هم جمع کند که به نظر راه‌حل اول، منطقی‌تر است. به بیانی دیگر، دولت می‌تواند دارایی‌های خود را تبدیل به اوراق صکوک کرده و سپس واگذار کند و از طریق اجاره ماهانه به خریدار، عایدی خوبی به دست آورد؛ اما در این مورد نیز با توجه به آنکه هنوز بازار مالی در ایران توسعه نیافته است و به‌جز اسناد خزانه که خزانه‌داری کل کشور را در پشتوانه خود داشته، اوراق مشارکت تجربه خوبی نبوده است، بنابراین اینکه دولت بتواند برای این اوراق بازارسازی کند، در حرف آسان است؛ اما در عمل مشخص نیست چقدر نتیجه داشته باشد.

منابع مالیاتی می‌تواند بودجه جاری را تا حدودی تأمین کند؟

درآمدهای مالیاتی یکی از چالش‌های اصلی دولت است. اینکه بودجه باید با مالیات تراز شود، حرف درستی است. درحال‌حاضر سهم ایران از نظر درآمدهای مالیاتی به تولید ناخالص داخلی بین هفت تا ۹ درصد است، درصورتی‌که مقیاس جهانی آن حدود ۱۴ درصد است. اما مشکل عمده مربوط به معافیت‌های مالیاتی و فرار مالیاتی است. فرار مالیاتی را می‌توان از طریق ابزارهای مبارزه با پول‌شویی دنبال کرد. اما در زمینه معافیت‌های مالیاتی، چون مربوط به نهادهای خاص است بحث حاکمیتی مطرح می‌شود و هر چند در قانون دریافت مالیات از آنها مطرح شده، اما به درستی در این زمینه عمل نشده است. بنابراین اگر حاکمیت به رقابتی شدن بازار و جبران تعجیزات شرکت‌های خاص در مصارف عمومی نیز شریک شود، اقدام درستی خواهد بود. این اتفاق می‌تواند در قالب مشارکت آنها در طرح‌های عمرانی یا پرداخت مالیات به دولت رخ دهد که اگر چنین شود، راه‌حلی معقول برای جبران کسری بودجه دولت خواهد بود.

این اقدام منجر به رقابتی شدن بازار و جبران تعجیزات شرکت‌های مرتبط با نهادها (خصوصی‌ها) و بخش خصوصی خواهد شد و شفاف‌سازی را نیز در پی خواهد داشت.

ادامه در صفحه ۵

فعالان صنعت دارو درباره تأثیر تحریم‌های جدید بانک مرکزی بر این حوزه اعلام کردند

چالش تأمین غذا و دارو در آینده

می‌گوید مبنی بر اینکه به مشکل برواهیم خورد معطوف به آینده است. به گفته سعیدلو، با وجود تمام مشکلات و تحریم‌ها تاکنون مواد اولیه دارو تأمین شده است و مردم نباید نگرانی‌ای در این رابطه داشته باشند، اما اگر فشار ادامه یابد، در آینده به مشکل برمی‌خوریم. او ادامه می‌دهد: با تحریم بانک مرکزی هزینه نقل‌وانتقال پول سخت‌تر می‌شود و انتقال آن زمان می‌برد. این مسئله هزینه تمام‌شده مواد اولیه را افزایش می‌دهد. چیزی که وزیر امور خارجه می‌گوید این است که با تحریم‌های جدید، شرایط از آنچه هست سخت‌تر می‌شود، اما تحت هر شرایطی تمام مسئولان، سازمان‌های مردم‌نهاد، شرکت‌های تولیدکننده و دیگر دست‌اندرکاران از تمامی روش‌ها و فرندها استفاده می‌کنند که داروی مردم در اختیارشان قرار گیرد. عضو هیئت‌مدیره انجمن داروسازان می‌گوید: افزایش هزینه نقل‌وانتقال پول روی همه بخش‌های اقتصادی و کالاها سایه می‌اندازد. اگر نشود از مسیر بانک پول را انتقال داد، تأمین‌کننده باید پولش را دریافت کند تا کالا به کشور حمل شود. در موارد مختلف، واسطه‌هایی که پول را انتقال می‌دهند، این وظیفه را برعهده می‌گیرند و در این کار اعداد متفاوت و گاهی درشت را مطالبه می‌کنند. گاهی این مسئله سبب می‌شود بین ۱۵ تا ۱۶ درصد هزینه وارد ماده اولیه تأثیر بگذارد. او درباره تأثیر افزایش قیمت تأمین ماده اولیه بر قیمت نهایی محصولات دارویی عنوان می‌کند: قیمت نهایی در کمیته قیمت و بر اساس قیمت مواد اولیه تعیین می‌شود. البته سعی می‌کنند کمترین هزینه را داشته باشد. اگر بیمه‌ها پوشش مناسب بدهند، جای نگرانی برای تأمین نیاز مردم نخواهیم داشتیم. سعیدلو بیان می‌کند: درحال‌حاضر نمی‌توانم عدد دقیقی را درباره افزایش قیمت به دلیل تغییر هزینه تأمین مواد اعلام کنم، زیرا افزایش قیمت‌ها در فرمول‌های خاص تعیین می‌شود.

۱۰ تا ۲۰ درصد افزایش قیمت خواهیم داشت

سیامک افضلی، تولیدکننده دارو نیز درباره تأثیر تحریم‌ها بر افزایش قیمت دارو‌ها در گفت‌وگو با «شرق» اعلام می‌کند: افزایش قیمت دارو‌ها بیشتر تحت تأثیر نرخ ارز، نرخ خدمات جانبی برای تولید، نرخ بسته‌بندی و بهای مواد جانبی است. او ادامه می‌دهد: درحال‌حاضر نرخ ارزی که برای مواد اولیه دارو داده می‌شود، چهارهزارو ۲۰۰ تومان است و تا زمانی که نرخ افزایش نیابد، افزایش نرخ دارو تقریباً بی‌معناست. با تحریم‌ها هزینه تأمین پول قطعاً افزایش می‌یابد، اما در حد ۱۰ تا ۲۰ درصد خواهد بود که وزارت بهداشت

هم این رقم را در نرخ دارو اعمال می‌کند. افضلی تأکید می‌کند، ما به‌واسطه تحریم نباید جهش آن‌چنانی در قیمت دارو داشته باشیم. فقط افزایش ناشی از دورزن تحریم که به دولت‌کنندگان یا واردکنندگان دارو هزینه اضافه وارد می‌کند، وجود خواهد داشت که آن‌هم روی نرخ دارو اعمال می‌شود. به گفته

خبر

کارگران آذرباب به کار بازگشتند

مدیرکل حمایت از پایداری مشاغل وزارت کار با اشاره به بازگشت به کار کارگران آذرباب، از بانک کشاورزی به‌عنوان سهامدار عمده این شرکت انتقاد کرد. به گزارش وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، کریم یآوری، مدیرکل حمایت از مشاغل و بیمه بی‌کاری وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به نمایندگی از وزیر کار به همراه معاون استاندار مرکزی و مدیران استانی مرتبط در جمع کارگران معترض صنایع آذرباب اراک حاضر و پس از تشکیل جلسه با مدیران و سرپرستان و اعضای شورای اسلامی کار شرکت کارگران از شبه ۲۰مهرماه به محل کار خود بازگشتند. یآوری گفت: شرکت آذرباب فقط یک کارگاه نیست بلکه یک بنگاه اقتصادی با ظرفیت بسیار بالا و توانمندی‌های خاص برای ساخت پروژه‌های بزرگ نفتی، پتروشیمی، پالایشگاهی و سایر نیازمندی‌های کشور است و از همه مهم‌تر سرمایه و نیروی انسانی بسیار ماهر، مجرب، توانمند و دلسوزی دارد که در ساخت مهم‌ترین سفارش‌ها و قراردادهای امتحان خود را به شرکت پس داده‌اند. او اعلام کرد: اینکه در ایام بحرانی کارخانه هیئت‌مدیره و مدیرعامل و مدیران اصلی در شرکت حضور ندارند و شرکت بزرگ آذرباب با سرپرستی موقت اداره می‌شود، بسیار تعجب‌آور است.

خبر ویژه

مدیرعامل بانک کشاورزی:

شراکت با آپ، ماهه خرسندی بانک کشاورزی است

نشست صمیمی مدیرعامل و رئیس هیئت‌مدیره بانک کشاورزی، جناب آقای روح‌الله خدارحمی در شرکت آسان‌پرداخت پرشین (آپ)، صبح پنجشنبه ۱۸ مهر ۱۳۹۸، به‌همراه هیئت همراه طی بازدید از شرکت، با حضور مدیرعامل، قائم‌مقام مدیرعامل، اعضای هیئت‌مدیره و معاونان آپ برگزار شد. بانک کشاورزی، نخستین بانک تخصصی ایران، به‌عنوان سهام‌دار اصلی و ۳۶ درصدی آپ با جایگاه سوم در سهم ترانک‌ش‌های شاہرکی کشور است. مدیرعامل بانک کشاورزی در این نشست پیشرفت چشمگیر، تغییرات نوآورانه و مؤثر در حوزه پرداخت با تمرکز بیش از پیش آپ بر تجارت الکترونیک، مانند شراکت با گروه اینترنتی زر (مجموعه شرکت‌های اسنپ)، ضرب نفوذ و سهم بازار نزدیک به ۵۰ درصدی از فروش محصول همه ابزارتواریهای تلفن همراه، سهم‌گیری قابل توجه از فروش بلت‌های حوزه گردشگری، فروش انواع متنوع بیمه، سهم بازار اول ارائه سرویس‌های کارت‌به‌کارت و موجودی کارت بین ایلکیکشن‌های پرداخت را ارزنده، افتخارآمیز و رضایت‌بخش برای بانک کشاورزی عنوان و اظهار کرد: «آپ به شرارتی و نتیجه‌بخشی این تغییرات نقش مهمی داشته و همواره در انجام پروژه‌های ارزشمند سازنده، پیشتاز و موفق بوده است.» همچنین در این نشست مدیرعامل بانک‌کشاورزی و مدیرعامل آسان پرداخت بر انتخاب اول و اولویت طرفین با عنوان شراکی تجاری بر تقویت و گسترش همکاری فی‌مابین تأکید ویژه کردند. جناب آقای خدارحمی با بیان اینکه توسعه راهکارهای جدید پرداخت با رویکرد کاهش هزینه‌های تحمیل‌شده به بانک‌ها وارد مرحله جدیدی شده است، ابراز امیدواری کرد با فرصت‌هایی که با هوشمندی و زمان ورود به بازار آب حاصل شده، شاهد رشد بیشتر این صنعت با رهبری آپ خواهیم بود. مدیرعامل بانک کشاورزی در پایان بازدید خود، از زحمات مدیران و کارکنان آسان‌پرداخت قدردانی نمود و متنی را به شرح زیر مرقوم فرمود: «ما در بانک کشاورزی هم به‌عنوان سهام‌دار عمده و هم به‌عنوان شریک تجاری درجه اول شرکت آسان‌پرداخت، احساس خوبی از سهام‌داری و همکاری با شرکت داریم و رشد ارزش شرکت و همچنین خدمات خوبی که شرکت ارائه می‌دهد، ماهه خرسندی بانک کشاورزی است و امیدوارم در آینده شاهد همکاری اثربخش و بهتر بین بانک کشاورزی و شرکت آسان‌پرداخت باشیم.»

بازتاب

کارگران از بیمه بی‌کاری استفاده می‌کنند

● با عنایت به نامه شماره ۱۱۹۶۰۴ مورخ ۱۳۹۸/۷/۲ رئیس مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت تعاون،کار و رفاه اجتماعی موضوع بررسی درج خبری در روزنامه شرق با عنوان «خارج مزد کارگران آفشاکر» و درباره اخراج عده‌ای از کارگران شغال در یکی از معادن کائولن واقع در شهرستان گناباد، ضمن ارسال پاسخ شماره ۳۱۶۷۲ مورخ ۱۳۹۸/۷/۶ مدیرکل محترم تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان خراسان رضوی درخصوص رسیدگی به موضوع مذکور مدیر روابط کار و جبران خدمت این وزارتخانه تأکید کرد: حسب گزارش واصله کارگران شغال در یکی از معادن کائولن واقع در شهرستان گناباد در سال ۱۳۹۷ به دلیل اتمام قرارداد کار و عدم تمدید مجدد آن بی‌کار و به کلیه حقوق و مزایای قانونی خویش رسیده‌اند. هم‌اکنون نیز کارگران موصوف از بیمه بی‌کاری استفاده می‌نمایند.